

ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΣΕΞΙΑ

Ὁ γνωστότατος οὗτος ρήτωρ νέος ἔτι ὢν ἦτο καθ' ὑπερβολὴν ἄπειρος· ἡ ὑστερωτέρα του ὁμῶς ζωὴ ἦτο πηγὴ προσπαθειῶν πρὸς ἀπόκτησιν ψυχῶν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ. Εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν μίαν ἐσπέραν ἐνῶ ἦτον ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῆς κλίνης του, σκεπτόμενος περὶ τῆς μητρὸς του, ἥτις ἦν βαρέως ἀσθενὴς ἀβλέπω, εἶπε καθ' αὐτόν, δύο ἀδιαφιλονεικῆτους ἀληθείας· α) ἡ μήτηρ μου εἶνε μεγάλως πεπιεσμένη ὑπὸ τῶν περιστάσεων σωματικῶς καὶ διανοητικῶς, καὶ μόλα ταῦτα βλέπω πόσον εὐθύμως ὑποφέρει τὰ πάντα διὰ τῆς βοήθειας ἣν λαμβάνει κλειομένη συνεχῶς εἰς τὸ δωμάτιόν της μετὰ τῆς Βίβλου· β) ἔχει ἐν κεχυμένον ἐλατήριον εὐχαριστήσεως, περὶ οὗ ἐγὼ τίποτε δεν γνωρίζω, καὶ ἂν καὶ δίδω ἀπεριόριστον ἄδειαν εἰς τὰς ὁρέξεις μου καὶ ζητῶ παντὶ τρόπῳ εὐτυχίαν σπανίως ἢ μᾶλλον ποτὲ δεν τὴν εὐρίσκω. Ἐὰν ὅπωςδὴποτε ὑπάρχῃ κανὲν μυστήριον εἰς τὴν θρησκείαν, διὰ τί καὶ ἐγὼ νὰ μὴ τὸ ἀποκτήσω, ὅπως ἡ μήτηρ μου; Ὁ αὐτὸς ζητήσω

ἀμέσως ἀπὸ τὸν Θεόν». Ὅντως ἀμέσως ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν κλίνην του καὶ μετὰ προσοχῆς καὶ ἄκρας εὐλαβείας, μετὰ πόθου διακαοῦς καὶ βαθυτάτης ταπεινώσεως ἤρχισε νὰ προσεύχηται. Τόσον δ' εὐθὺς κατεκυριεύθη ὑπὸ τῆς προσευχῆς, ὥστε αὐτὴ κατήντησε ἡ

μόνη τοῦ νοός του τροφή, ὡς ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἱερᾶς Γραφῆς ὁ μόνος τῶν ἡμερῶν του σύντροφος. Μετά τινά ἔτη μόνη του φροντίς κατέστη ἡ διάδοσις τῶν ἀληθειῶν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἐνῶ ἡμέραν τινα μετέβαινε πρὸς τοῦτο ἀπὸ ἐνὸς χωρίου εἰς ἄλλο, βλέπει ἐρχόμενόν τινα ἀκαταλλήλως ἐπὶ ἵππου καὶ ὥσει πίπτοντα· τῷ φωνάζει ὅτι κινδυνεύει καὶ τὸν προτρέπει νὰ στηριχθῇ, ἀλλ' εἰς μάτην· τότε ἐνόμισεν ὅτι ἔχει νὰ κάμῃ μὲ μεθυμένον καὶ ἔτρεξε πρὸς βοήθειάν του· Αἴφνης ὅμως οὗτος ἀνορθούμενος ἐπὶ τῶν ἀναβολέων διὰ καταλλήλου κλίσεως συλλαμβάνει τὸν ἵππον τοῦ Ῥιχάρδου ἐκ τοῦ χαλινοῦ καὶ προτείνει τὸ πιστόλιον

— Μὴ κινήθῃς, τῷ λέγει, διότι σὲ φονεύω.

Ἀμέσως δὲ τέσσαρες ἄλλοι ἀναπηδήσαντες ἐκ τῶν πέριξ θάμνων τὸν περιεκύκλωσαν, ὁ δὲ ἀρχηγὸς χωρὶς νὰ τῷ δώσῃ καιρὸν νὰ σκεφθῇ τὸν ἠρώτησε ποῖος ἦτο καὶ ποῦ διηυθύνετο, καὶ παρετήρει αὐτὸν ὡς παλαιὸν γινώσκον. Ὁ Σέσιλ χωρὶς νὰ σκεφθῇ ἐπὶ πολὺ εἶπε τὴν ἀλήθειαν· ὁ δὲ λήσταρχος

— Ἐνθυμίσαι, τῷ λέγει, ὅτε πρὸ δύο μηνῶν ἐδίδασκες περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης; Λέγων δὲ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκ φύσεως δὲν γεννᾶται ληστής, ἀλλὰ φέρων ἐν τῇ καρδίᾳ του τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, ἅτινα τῷ ἐνέπνευσεν ἡ παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅτι πολλοὶ πολλάκις τρέπονται εἰς τὸν ληστρικὸν βίον ἐξωθούμενοι ὑπ' αὐτῆς τῆς κοινωνίας, ἔλεγες καὶ τότε μίαν ἀλήθειαν· καὶ διὰ νὰ σοὶ ἀποδείξω τοῦτο σὲ ἀφίνω ἐλεύθερον.....

Ὁ Ῥιχάρδος ἀναχωρήσας δὲν ἠδύνατο νὰ λησμονήσῃ τὴν σκηνὴν ἐκείνην καὶ πολλάκις καθ' ὁδὸν ἐπανελάμβανεν· αἷ εἰς Χριστὸν πίστις καὶ ἐν τούτῳ ἀκόμη τῷ κόσμῳ σώζειν.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ

... Ὁ Ἀραβὴ πολεμεῖ ὑπὲρ λυτρώσεως τῆς πατρίδος του ἐκ τῶν ξένων χειρῶν· ἄρα μάχεται ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ πρέπει νὰ ἐπισύρῃ τὰς συμπαθείας ἀπασῶν τῶν φιλελευθέρων καὶ προοδευτικῶν κοινωνιῶν. Τί σημαίνει, ἐὰν ἡ αὐτοδιοίκησις ἀντηχῇ ἐκ τῶν τάφων τῶν Φαραῶ καὶ τῶν κορυφῶν τῶν Πυραμίδων; Μὴ δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ παντοῦ; Ἡ, ἐπειδὴ τὴν προφέρουν χεῖλη Φελλάχων, δὲν πρέπει νὰ τονίζῃ τοὺς παλμοὺς τῶν εὐγενῶν καὶ φιλελευθέρων καρδιῶν;

Ἡ Αἴγυπτος, ἀροῦ ἐπὶ δεκαπέντε περίπου ἔτη ἤτον ἀποκλειστικῶς τιμάριον τοῦ πρώην Κεδίβου, ἥδη ἐμπίπτει εἰς τὰς χεῖρας τῆς γραίας Εὐρώπης, ἥτις κάλλιον παντὸς ἄλλου γνωρίζει νὰ ἐντροφᾷ εἰς τὰς εὐρύρους καὶ ἀπαρამίλλους αὐτῆς πεδιάδας. Ἀλλ' ὁ Ἀραβὴς, δάκνων τὸν ξενικὸν πόδα ὅστις ἐπεκάθησεν ἐπὶ τῶν στέρνων τῆς πατρίδος του, ἐγείρει τὰ ἀκατέργαστα στίφη τῶν φελλάχων, ἐμπνέει αὐτοῖς ἐνθουσιασμὸν καὶ ἰδίως αὐτονομίας ἀγνώστους αὐτοῖς μέχρι σήμερον.
(ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Ῥαμπαγᾶ).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΔΗΓΟΝ ΤΩΝ ΦΡΟΒΕΛΙΑΝΩΝ ΝΗΠΙΑΚΩΝ ΚΗΠΩΝ

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 12)

Ἐξακολουθοῦντες νὰ ἐρευνῶμεν τὸ ἐνστικτὸν τοῦ παιδὸς, παρατηροῦμεν πρὸς τοῦτοις τὴν πρὸς περιθάλψιν καὶ καλλιέργειαν τάσιν αὐτοῦ.

Ὅταν περιθάλλωμεν ἀντικείμενόν τι ἐξεγείρομεν τὴν πρὸς αὐτὸ συμπάθειαν ἡμῶν, διότι ἀγαπῶμεν ὅ,τι περιποιούμεθα. Εἶναι πολὺ σπουδαῖον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἠθικῆς ἀναπτύξεως νὰ καταστήσωμεν τὸ παιδίον ὅσον τὸ ταχύτερον ἱκανὸν εἰς τὸ νὰ φέρῃ τὴν φροντίδα πράγματός τινος, εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇ μικρὰ καθήκοντα. Ἡ καλλιέργεια λοιπὸν τῶν φυτῶν, ἡ κηπουρικὴ κατὰ τὰ πρόωιστα αὐτῆς στοιχεῖα, ἡ ὑπὲρ τῶν

Ὁ Ἀραμπὴ μπέης.

ζώων τοῦ νηπιακοῦ κήπου καταβαλλομένη μέριμνα, ἡ φροντίς περὶ τῶν παιγνίων καὶ τῶν χορηγούμενων αὐτῷ ἀναγκαίων πρὸς ἐνασχόλησιν ὑλικῶν, παρέχουσι μυριοτρόπως τὴν πρὸς τοῦτο ἀφορμὴν. Τὰ δὲ ὑπὸ τῶν παιδίων παραγόμενα μικρὰ ἔργα, χρησιμεύουσιν αὐτοῖς, ὅπως διὰ δώρων ἐκδηλώσι τὴν ἀγάπην των πρὸς τοὺς οἰκείους αὐτῶν, πρὸς τοὺς συμπαίκτοράς των, ὡς καὶ ὅπως γίνωσιν ἐλεήμονα. Ἐὰν τὸ τέκνον δὲν κοπιᾷσῃ ὑπὲρ ἐκείνων οὓς ἀγαπᾷ, ἡ ἀγάπη του δὲν ἀναπτύσσεται καὶ δὲν ἐνισχύεται ἀρκούντως πρὸς καταστολὴν τῆς φιλαυτίας. Ἡ θυσία καθιστᾷ ἀγαπητοὺς ἐκείνους, ὑπὲρ ὧν αὕτη γίνεται. Τὸ παιδίον εὐλόγως οὕτω μανθάνει, ὅτι διὰ μόνης τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος ἀποκτᾶται δικαίωμα τι καὶ ὅτι αἱ παρεχόμεναι ἐκδουλεύσεις ὀρίζουσιν ἐκάστῳ τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν.